

Etikai nyilatkozat

Irodalomtörténet folyóirat

Az *Irodalomtörténet* elkötelezett amellett, hogy működése során betartsa, képviselje és terjessze a legszigorúbb etikai elveket. A [Core Practices of the Committee on Publication Ethics \(COPE\)](#) elemeivel összhangban a folyóirat által alkalmazott eljárásokban részt vevő szerzők, szerkesztők, szaklektorok és további szereplők kötelesek tartani magukat az alábbi elvekhez.

A szerkesztőség kötelezettségei

1/ A szakmai bírálóat lefolytatása

Amennyiben a főszerkesztő és a szerkesztőbizottság úgy ítéli meg, hogy a beküldött kézirat megfelel a folyóirat alapkövetelményeinek, akkor felkéri a szerkesztőbizottság egyik tagját a szakmai bírálóat lebonyolítására, aki a kéziratot az úgynevezett „kettős vak lektorálás” (double-blind peer review) keretében két szakértővel véleményezteteti.

2/ A közzétételre vonatkozó döntés meghozása

A Szerkesztőbizottság dönt a folyóirathoz benyújtott kéziratokról: közzéteszi, átdolgozás után publikálja vagy elutasítja. A döntéshozatalra a lektori vélemények figyelembevételével a bizottsági ülésen kerül sor, ahol a szerkesztőbizottság valamennyi tagja véleményt nyilvánít.

A benyújtott kéziratok közzétételére vonatkozó döntésnél a szerző faji hovatartozása, neme, szexuális irányultsága, vallási meggyőződése, etnikai származása, állampolgársága vagy politikai filozófiája nem játszhat semmilyen szerepet. A közzétételre vonatkozó döntés kizárólag a kézirat minőségének megítélésén alapul. A Szerkesztőbizottság tagjai csak akkor publikálhatnak, ha a benyújtott kéziratok elbírálási folyamatából ki vannak zárva.

3/ Bizalmas adatkezelés

A benyújtott kéziratokkal kapcsolatban a főszerkesztő, a felelős szerkesztő és a szerkesztőség munkatársai csak a szerzőknek, a kijelölt szaklektoroknak és a tanácsadásra felkért szerkesztőbizottsági tagoknak adhatnak ki információt.

4/ Összeférhetetlenség elkerülése

A benyújtott kéziratokban közölt, korábban nem publikált anyagokat a szerkesztőség tagjai nem használhatják fel saját kutatási és publikációs céljaikra, csupán a szerző kifejezett írásbeli hozzájárulásával.

A szaklektorok kötelezettségei

1/ A szerkesztői döntések segítése

A szakértői véleményezés segíti a szerkesztőket a benyújtott kézirat közzétételére vonatkozó döntés meghozatalában, valamint a szerzőt a dolgozat javításában, amennyiben ez szükséges.

2/ Kompetencia és a megadott határidő tartása

Ha a felkért szaklektor úgy érzi, hogy nem alkalmas a tanulmány szakértői véleményezésére, vagy nem tudja azt időben elkészíteni, értesítenie kell a szerkesztőséget, hogy nem tudja vállalni a szaklektori felkérést.

3/ Objektivitás

A szakértői véleményezésnek elfogulatlannak és objektívnek kell lennie, a bírálat kizárólag a tanulmány állításain alapulhat. A szaklektoroknak világos érvekkel kell alátámasztaniuk a véleményüket.

4/ A forrásmegjelölések és hivatkozások ellenőrzése

A szaklektoroknak jelezniük kell, ha a szerző nem használja megfelelően a felhasznált forrásokat, vagy figyelmen kívül hagyja a tanulmány témakörében korábban megjelent releváns szakirodalmat. Tájékoztatniuk kell a szerkesztőséget, ha jelentős hasonlóságot vagy átfedést vélnek felfedezni a véleményezett kézirat tartalma és egy általuk ismert, korábban közzétett munka között.

5/ Adatvédelem

A szakértői véleményezésre megküldött tanulmányokat bizalmas dokumentumként kell kezelni, ennek értelmében a felkért szaklektor nem adhat ki semmilyen, a kézirattal kapcsolatos információt olyannak, aki nem vesz részt a lektorálási folyamatban.

6/ Összeférhetetlenség elkerülése

A szakértői véleményezés során szerzett információkat a szaklektorok nem használhatják fel személyes céljaikra. A szaklektorok nem véleményezhetnek olyan kéziratot, amelynek a szerzőjével/szerzőivel együttműködési vagy más típusú összeférhetetlenség áll fenn.

A szerzők kötelezettségei

1/ Eredetiség

A szerzők szavatolják, hogy a benyújtott kézirat saját, eredeti munkájuk, amelyet máshol nem közöltek, valamint máshova nem nyújtottak be közlésre.

2/ Forráshasználat

A szerzők pontosan idézik mások munkáját, és minden olyan publikációra hivatkoznak, amely befolyásolta a saját kutatásukat. A plágium bármely típusa a kézirat elutasítását eredményezi.

3/ Szerzőség

Csak az a személy tüntethető fel szerzőként, aki a kézirat elkészítésében részt vett, vagy jelentős szellemi tartalommal járult hozzá annak elkészültéhez. A szerzőség etikátlan használata a kézirat elutasításához vezet.

4/ Összeférhetetlenség elkerülése

A szerzőknek nyilatkozatot kell csatolniuk, ha pénzügyi vagy egyéb összeférhetetlenség esete állhat fenn. A kutatás elvégzéséhez kapott pénzügyi támogatásokat minden esetben nyilvánosságra kell hozni.

Az etikai alapelvek megsértésének kezelése

Amennyiben felmerül, hogy a publikálási folyamat bármely szereplője a fenti elvek valamelyikét megsértette, az esetet pontosan dokumentálni kell és ki kell vizsgálni, a felelős érintett(ek)et pedig azonnal értesíteni kell, megadva a feltételezhetően hibás félnek a lehetőséget, hogy álláspontját ismertesse.

Enyhébb esetben a bizonyított hibát ki kell javítani, azt pedig, aki a hibát elkövette, figyelmeztetni kell, hogy tartózkodjon az etikátlan magatartástól. Súlyos esetben az érintett kézirat megjelentetését az első lépéstől felül kell vizsgálni. Az etikai vétség súlyától függően jogi lépések is következhetnek.